



Tajemnica Królestwa

Lekcja z Ewangelii według św. Marka (Mar. 4:1-20)

„Z cichością przyjmijcie słowo wszczepione, które może zbawić dusze wasze” – Jak. 1:21.

Zbawienie dostępne w obecnym czasie jest możliwe tylko przez wiarę, wiara zaś zależy od pewnej znajomości, a znajomość, czyli objawienie, otrzymaliśmy od Boga, ponieważ, jak mówi święty Piotr: *„Od ducha świętego pędzeni będąc, mówili święci Boży ludzie”* (2 Piotra 1:21). W tym Wieku Bóg powołuje takich, którzy mają uszy otwarte na Jego poselstwo. Takimi są głównie sprawcowani, obciążeni i schorowani grzechem, przeważnie ubodzy tego świata, bogaci w wiarę.

Nie wystarcza, że oni to poselstwo usłyszeli. Przyjmują je, odwracają się od grzechu i poświęcając się Bogu i Jego służbie, przyjętymi są przez Boga w zastudze Chrystusowej i są spłodzonymi z ducha świętego. Od tej chwili może być o nich powiedziane, że są zbawieni i że mają żywot wieczny, jeżeli postępować będą pewną nakreśloną drogą. Drogą badania Boskich instrukcji i obietnic, wzrostu w wierze, modlitwie, posłuszeństwie Bogu i ufności aż do końca.

Główną nauką niniejszej lekcji jest, by wykazać ważność przyswajania sobie właściwego pokarmu duchowego, korzystania z niego i niedozwalanie, aby nowa natura była zadławiona ziemskimi nadziejami, celami i ambicją. Tacy zwycięzcy będą współdziedzicami z Chrystusem w Jego chwalebnym Tysiącletnim Królestwie.

Przypowieść o rozsiewcy

Pan Jezus wypowiedział przypowieść o rozsiewcy dobrego nasienia, z którego pewne ziarna padły obok drogi i zostały wydziobane przez ptactwo; inne padły na grunt skalisty, gdzie nie miały głębokości gleby i nie przyniosły pożytku; niektóre padły między ciernie i zostały zaduszone, a jeszcze inne ziarna padły na dobrą glebę i wydały pożytek, jedno trzydziestokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne stokrotny. Uczniowie zostali wprawieni w zakłopotanie, nie mogli zrozumieć tej przypowieści i zapytali Wielkiego Nauczyciela o jej znaczenie.

W swej odpowiedzi Pan dał im do zrozumienia, że chciał, aby oni przypowieść tę zrozumieli i że dotyczyła ona Królestwa Bożego, lecz nie miała być rozumiana przez

obcych. Wyjaśnił, że właśnie dlatego najwięcej uczył w przypowieściach, aby ogół, choć miał oczy i uszy, nie rozumiał, ponieważ nawet wielu z Żydów nie było w odpowiednim stanie serca, aby zrozumieć i korzystać z tych nauk o Królestwie. Tylko tacy, którzy pragnęli stać się członkami Klasy Królewskiej i byli gotowi podjąć trudne warunki „wąskiej drogi” – jedynie tacy mieli zupełnie i jasno zrozumieć lekcje dotyczące owego Królestwa. To harmonizuje z całym sposobem Boskiego postępowania w czasie obecnym. Czytamy: *„Niezbożni nie rozumieją, ale mądrzy [według Boga] rozumieją”*. I znowu: *„Tajemnica Pańska objawiona jest tym, którzy się Go boją [którzy czczą Boga], a przymierze Swoje okazuje im”* (Dan. 12:10; Psalm 25:14).

Znaczenie nasienia

W wersecie 13 Pan daje do zrozumienia, że ta przypowieść będzie dla Jego naśladowców jakoby ogólnym kluczem do wytłumaczenia wszystkich Jego przypowieści. „Nasienie” nie oznacza literalnego nasienia, „ptaki” nie są rzeczywistymi ptakami, a „ciernie” nie oznaczają literalnego ciernia itd. Wielki Nauczyciel wytłumaczył ową przypowieść następująco: rozsiane nasienie oznacza Słowo Boże. Więcej nawet, ono oznacza pewien szczególny element, czyli pewien zarys Słowa Bożego, dotyczący Królestwa.

Ujawnia to święty Mateusz w opisie tej samej przypowieści (Mat. 13:19): *„Gdy kto słucha słowa o tym królestwie, a nie rozumie, przychodzi on zły i porywa to, co wsiano w serce jego; tenci jest on, który podle drogi posiany jest”*. Niniejsza lekcja mówi, że tym złym jest Szatan. Zatem Szatan i jego narzędzia są przedstawieni w tej przypowieści w owych „ptakach niebieskich”, a lekcją jest, że bez względu na to, jak dużo Ewangelii o Królestwie byśmy słyszeli lub czytali, pożytku z tego nie otrzymamy, jeżeli tego, co słyszymy lub czytamy, nie rozumiemy.

Wynika z tego, że wiele badań biblijnych i czytania religijnych ksiąg jest stratą z powodu niezrozumienia. Następną lekcją jest, że powodem, dla którego „dobre nasienie” nie wnika do wyrozumienia, jest to, że serce nie znajduje się w przychylnym stanie. Jest ono twarde jak ścieżka przy drodze. Serca twarde, samolubne i zarozumiałe nie są sposobne do zrozumienia Pańskich przypowieści i chwalebnego Królestwa, o którym one uczą.

Grunt skalisty

Ziemia opoczysta, czyli grunt skalisty, przedstawia



tych, którzy, gdy usłyszą poselstwo o Królestwie, radują się i mówią: Jak pięknie to brzmi! Jak wspaniale będzie, gdy Mesjasz zapanuje w sprawiedliwości, aby błogosławić świat i podnieść ten biedny, zdegradowany rodzaj Adamowy! Jak wielki jest przywilej stać się członkiem Oblubienicy Chrystusowej, być z Nim współnikiem w Jego chwalebnym dziele i Królestwie! Jednak klasa pokazana w gruncie skalistym nie ma głębokości charakteru; są to tylko osoby uczuciowe.

„Nasienie”, czyli poselstwo Królestwa, które tacy z radością słuchają na początku, nie dojrzewa w ich sercach, bo są zbyt płytkimi, nie dosyć statecznymi w swym zamiłowaniu do sprawiedliwości. Pod tą powierzchnią są twardego serca i samolubni, gdy więc zauważą, że to nasienie Królestwa jest niepopularne, że sprowadza pewne szkody, pogardę, a może i prześladowania, ich entuzjazm ulatnia się, a gorliwość się kończy. Poselstwo Królestwa nie wytwarza w nich pożądanego owocu. Wina nie była w nasieniu ani w rozsiewcy, czy w słońcu prześladowań, potrzebnych do dojrzewania – wina była w tym, że ich serca nie były odpowiednie; były twarde, kamienne.

Gleba ciernista

Nasienie rozsiane między ciernie przedstawia tych, którzy mają serca dobre i którzy, gdy usłyszą poselstwo Królestwa, cenią je i radują się z niego, lecz ich uczucia są podzielone. Dozwalają, aby troski obecnego życia i zamiłowanie do bogactw zajmowały znaczną część ich uczuć do takiego stopnia, że poselstwo Królestwa nie ma sposobności przynieść pożytku takiego, który mógłby się podobać Panu.

Zauważmy, że te ciernie nie przedstawiają, jak niektórzy tłumaczą, loterii lub gier karcianych, knajp lub innych miejsc niesławy, czy też tajnych grzechów i występków. Takie rzeczy nie powinny wcale imponować chrześcijanom. Pan powiedział wyraźnie, że ciernie przedstawiają „*pieczętowanie świata tego i omamienie bogactw*”.

Z tego wynika, że każdy chrześcijanin, mężczyzna lub niewiasta, którzy, po przyjęciu poselstwa Prawdy o Królestwie, dozwoliliby troskom życiowym i ułudom bogactw zadusić i zniweczyć swe sposobności co do Królestwa, zaliczeni są do klasy reprezentowanej w glebie ciernistej. Bardzo porządni ludzie, gościnni, wyszkoleni itd., należą do tej klasy.

Rola dobra

Według tej przypowieści trzy klasy wierzących znajdują

się w Królestwie – czyli można też powiedzieć, że będą oni jedną klasą, w tym znaczeniu, że przyniosą właściwy pożytek i zostaną przyjęci przez Pana do Królestwa, lecz różnica pomiędzy nimi zachodzi pod względem obfitości owocu – niektórzy przynoszą owoc trzydziestokrotny, inni sześćdziesięciokrotny, a jeszcze inni stokrotny.

Pan nie tłumaczy różnicy pomiędzy tymi owocami, lecz możemy bezpiecznie wnosić, że miara owocu będzie mierzona według stopnia miłości i gorliwości w sercu. Osoby najbardziej ceniące i najbardziej miłujące sprawy Pańskie będą najgorliwsze w swoich staraniach, aby poznawać wolę Pańską i tacy przyniosą najwięcej owocu – stokrotny. Tacy też będą mieli najprzedniejsze miejsca w Królestwie.

Święty Paweł oświadcza, że tak jak gwiazda od gwiazdy różni się w jasności, tak będzie i z tymi, którzy dostąpią pierwszego zmartwychwstania – wszyscy okażą się chwalebni, lecz niektórzy błyszczeć będą wspanialszym blaskiem z powodu swej większej gorliwości, dzięki której bardziej przypodobali się obrazowi Pana, więc i w chwale będą Mu bardziej podobnymi. Jezus również powiedział, że będą wyróżnienia pomiędzy tymi, którzy z Nim zasiadą na stolicy; zapewnił Jakuba i Jana, że jeżeli są gotowi pić z Jego kielicha i być ochrzczonymi Jego chrztem śmierci, to na pewno zasiadą z Nim na Jego stolicy; ale czy otrzymają miejsca najprzedniejsze pod względem wyróżnienia i szczytu, nie było Jego decyzją. Te będą dane według postanowienia Ojca; zapewne według zasad sprawiedliwości.

Miejsca najprzedniejsze, w pobliżu Odkupiciela, otrzymają ci, którzy w tym życiu okażą największą harmonię z charakterem Bożym, przez swoją gorliwość i miłość do Boga, do Prawdy i do braci.

Nie mamy jednak przypuszczać, że osoby reprezentowane w glebie ciernistej i przydrożnej będą ponosić wieczne męki za swoją niewierność w sprawach Królestwa; nie mamy też rozumieć, że inni, którzy w tym życiu wcale nie słyszeli o tym Królestwie, będą z tego powodu skazani na wieczne męki. Wszyscy oni stracą jednak ten wspaniały przywilej i chwalebne błogosławieństwo uczestniczenia w Królestwie, lecz mimo to będą mogli jeszcze dostąpić błogosławieństw restytucyjnych, które, po ustanowieniu tego Królestwa, spłyną na całą ludzkość.

Watch Tower
R-5038 (1912 r.)
„Straż” 1964/01 str. 12-14

źródło:



[Mystery Of The Kingdom \(dabhar.org\)](https://dabhar.org/)